

T-320/09. sz. ügy

Planet AE kontra Európai Bizottság

„Megsemmisítés iránti kereset – Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme – A valamely szervezettel összefüggő kockázat szintjének meghatározását lehetővé tevő korai előrejelző rendszer – Szíriában az intézmények korszerűsítésére irányuló projekttel kapcsolatos közbeszerzés megvalósítására vonatkozóan az OLAF által végzett vizsgálat – A W1a és a W1b jelzés aktiválására irányuló határozatok – A jogvita tárgya – Megtámadható aktusok – Elfogadhatóság”

A Törvényszék végzése (hatodik tanács), 2011. április 13. II - 1677

A végzés összefoglalása

- 1. Eljárás – Keresetlevél – Alaki követelmények – A jogvita tárgyának megjelölése (A Bíróság alapokmánya, 21. cikk; a Törvényszék eljárási szabályzata, 44. cikk)*
- 2. Megsemmisítés iránti kereset – Keresettel megtámadható aktusok – Fogalom – Kötelező joghatásokat kiváltó aktusok – Az adatoknak az adminisztráció által kizárólag belső célokra történő kezelése – Elfogadhatóság – Feltételek (EK 230. cikk, 2008/969 bizottsági határozat)*

3. *Megsemmisítés iránti kereset – Jogalapok – A megtámadott jogi aktust kibocsátó intézmény hatáskörének hiánya – Imperatív jogalap (EK 230. cikk)*
4. *Megsemmisítés iránti kereset – Természetes vagy jogi személyek – Kötelező joghatásokat kiváltó aktusok – A felperes jogi helyzetét módosító aktusok – Figyelmeztető jelzés a Bizottság engedélyezésre jogosult tisztviselői és a végrehajtó ügynökségek által használandó korai előrejelző rendszerben – Az e figyelmeztető jelzéssel érintett jogalany keresete – Elfogadhatóság (EK 230. cikk; 2008/969 bizottsági határozat)*

1. A Bíróság alapokmányának 21. cikke, valamint a Törvényszék eljárási szabályzatának 44. cikke értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell többek között a jogvita tárgyát és a felperes kereseti kérelmeit. Ezen túlmenően a kereseti kérelmeket pontosan és egyértelműen kell kifejteni, mivel ennek hiányában fennáll annak kockázata, hogy a Törvényszék nem minden kereseti kérelem tekintetében, illetve a kereseten túlterjeszkedően határoz, továbbá hogy az alperes jogai sérülnek. A megtámadott aktus meghatározása azonban hallgatólagosan következhet a keresetlevélben található hivatkozásokból, valamint az abban szereplő érvelés összességéből. Az alakilag olyan aktus ellen benyújtott kereset, amely más aktusokkal együtt egységet képez, úgy is tekinthető, mint amely a szükséges mértékben a többi aktus ellen is irányul.
2. A megsemmisítés iránti kereset lehetsége nyitva áll valamennyi olyan, az intézmények által elfogadott rendelkezés tekintetében – annak jellegétől vagy formájától függetlenül –, amelynek célja, hogy joghatásokat váltson ki. Az EK 230. cikk értelmében megtámadhatónak tekintendők különösen mindazon intézkedések, amelyek olyan kötelező joghatást váltanak ki, amely a felperes érdekeit érintheti, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét. Nem fogadhatók el azonban az olyan aktusok ellen irányuló keresetek, amelyek mindössze belső adminisztratív intézkedéseket képeznek, és amelyek ennél fogva semmilyen külső hatást nem váltanak ki.

E tekintetben az, hogy a hatóság kizárólag belső céllal adatkezelést végez – többek között ezen adatokat gyűjti, feldolgozza és használja –, egyáltalán nem zárja ki azt, hogy az említett műveletek sérthessék az azokkal érintettek érdekeit. Az említetthez hasonló sérelem fennállása

(vö. 22–23. pont)

ugyanis több tényezőtől – többek között a kezelt adatok jellegétől, az említett adatkezelés különös céljától, az adatkezelés által esetlegesen kiváltott konkrét következményektől, valamint egyrésről az adatkezelés célja és következményei, másrésről pedig a hatóság hatáskörét meghatározó, alkalmazandó rendelkezések közötti megfeleléstől – függ.

intézményeken, szerveken és szervezeten belülre, az említethez hasonló figyelmeztető jelzés pedig szükségszerűen érinti az illetékes, felhatalmazás által engedélyezésre jogosult érintett tisztviselők és e szervezet közötti kapcsolatokat. A 16. cikk szövegéből, valamint e határozat szerkezetéből kitűnik, hogy a W1 figyelmeztető jelzés megállapítása valójában azt a kötelezettséget eredményezi az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselő számára, hogy megerősített nyomon követési intézkedéseket kell tennie.

(vö. 37–39. pont)

3. A vitatott jogi aktusok szerzője hatáskörének hiánya az eljárásgátló okok körébe tartozik, így azt a bíróságnak hivatalból kell figyelembe vennie.

Ily módon érinti az uniós pénzügyi forrásokra vonatkozó kötelezettségvállalást kérő szervezeteket a korai előrejelző rendszerbeli figyelmeztető jelzés, mivel pénzügyi érdekeik megvalósíthatósága céljából alkalmazkodniuk kell az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselők által előírt – és vonatkozásukban különös – fokozott elővigyázatossági feltételekhez, illetve intézkedésekhez. Az említett elővigyázatossági feltételek és intézkedések új szerződéses kötelezettségekben és előre nem látott díjakban, illetve a szervezetek részvételével működő konzorcium belső szervezetére gyakorolt hatásokban nyilvánulhatnak meg.

(vö. 41. pont)

4. A Bizottság engedélyezésre jogosult tisztviselői és a végrehajtó ügynökségek által használandó korai előrejelző rendszerről szóló 2008/969 határozatban rejlő célkitűzésre, azaz a költségvetési intézkedések végrehajtása során az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére figyelemmel a valamely szervezet tekintetében a korai előrejelző rendszer keretében – akár a W1 kategóriában – aktivált figyelmeztető jelzés hatása nem korlátozódhat az uniós

E feltételek mellett nem egyeztethető össze a jogszerűsége alapuló Unió fogalmával a felperes azon lehetőségtől való megfosztása, hogy a vitatott jogi aktusok alapjául szolgáló tényezők helyállóságára irányuló bírósági felülvizsgálatot igénybe vegye. Ez még inkább igaz, figyelemmel arra, hogy a 2008/969 határozat a jogi és természetes személyek számára – a W1, W2, W3, W4 és W5b figyelmeztető jelzés aktiválása révén a korai előrejelző

rendszerbe való felvételüket megelőzően – nem ír elő semmilyen tájékoztatási jogot, meghallgatáshoz való jogot pedig még kevésbé.

követelmények végrehajtására szolgáló határozatoktól eltérően – valamely különös eljárásnak, azaz valamely szervezet „előrejelző” listára való felvételének a végét is képezik, anélkül hogy a szervezetet a felvétel okaival kapcsolatban meghallgatták volna.

Ezen aktusok esetében ugyanis nemcsak a megtámadható aktusok jellemzői teljesülnek, hanem azok – a 2008/969 határozatban előírt különféle különös

(vö. 44–45., 48., 51–53. pont)